

Obecné rady a doporučení rodičům pro práci s dětmi se specifickými poruchami učení

1. **Seznamte se dobře s projevy poruchy a s jejich dopadem na proces učení, domácí přípravu a chování dítěte.**
2. **Vysvětlete dítěti, v čem spočívají jeho potíže.** Možná, že si je svých problémů vědomo, ale vysvětlení mu pomůže je lépe pochopit a také pochopit sebe sama.
3. **Podporujte v dítěti sebedůvěru.** Předchozí zkušenosti ho postavily do role neúspěšného člověka.

Nyní přichází příležitost tento stav změnit. Pomozte mu tuto změnu uskutečnit.

- pracujte doma v ovzduší spolupráce a důvěry, buďte klidní, trpěliví a laskaví
- přizpůsobte rozsah úkolu možnostem dítěte, čímž mu umožníte zažít pocit úspěchu; volte takové přístupy, které mu umožní zadaný úkol splnit. Nezdůrazňujte dítěti stereotypně a neúčelně jeho nezdary, nevyčítejte
- pochvalte a oceňte dítě i za snahu, nejen za dokonalé výsledky; nadměrnými nároky, rozčilováním a zlobením, vyvoláte u dítěte opačnou reakci - nezáměrně o práci, vzdor apod.
- při nedostatku zábran tlumte horlivost a veďte dítě ke zdrženlivosti, aby od impulzivních „vystřelených“ nesprávných odpovědí postupně přecházelo k důkladnějšímu promyšlení
- při pasivitě dítě povzbuzujte a nápovědou dopomozte
- používejte důsledně kompenzační pomůcky
- nezapomínejte se zeptat, zda rozumí pokynu; vždy si ověřte, zda pochopilo, co po něm žádáte
- naučte ho, aby se samo nebálo klást otázky; dokáže-li se dítě zeptat na chybějící informaci, znamená to, že je aktivní, že o problému přemýšlí; podněcujete tím i jeho pocit zodpovědnosti za splněný úkol a důvěru v jeho vlastní schopnosti.

4. **Naučte se rozlišovat**, kdy má dítě tendenci ze svého problému **těžít nepřiměřené úlevy** a vyhnout se splnění úkolu, případně kdy chce zakrýt skutečnou neznalost; **nepodporujte toto vyhýbavé chování a povzbuzujte ho, aby vytrvalo v čestném a statečném postoji.**

5. **Nepřetěžujte dítě zbytečně dlouhou domácí přípravou a dodržujte hygienické zásady:** dostatek pohybu na čerstvém vzduchu, dostatek spánku, dostatek radostného aktivního pohybu (volná, neřízená činnost, která umožní dítěti odreagování).

6. **Zapojte dítě do mimoškolních aktivit** (sport, zájmové kroužky), aby mohlo rozvíjet své schopnosti a vlohy a **zažívat pocit úspěchu i v jiných než školních činnostech a aktivitách.**

7. **Zaveďte doma pevná „pravidla hry“ a pravidelný režim dne**, řád, který musí všichni respektovat; dítě s poruchou je díky svým neúspěchům často velmi nejisté a tento řád mu dává jistotu a hranice a je i prevencí proti vzniku zbytečných konfliktů.

8. Domácí příprava a nápravný trénink s dítětem

- zajistěte dítěti klidné prostředí, snažte se vyloučit všechny rušivé jevy a pomáhejte mu při práci zaměřit pozornost (jemným dotykem, vyslovením jeho jména, přiblížením se k němu)
- pokud je to nutné, rozdělte domácí přípravu na několik částí; učte se s dítětem v takových časových odstupech, v nichž je schopno udržet pozornost a být aktivní; dopřejte mu krátký odpočinek při projevech únavy
- pokud možno nedopusťte, aby se dítě něčemu naučilo špatně; přepracování již hotového stereotypu a změna na nový postup jsou velmi náročné; z tohoto důvodu nespolehejte vždy na samostatnost dítěte a poskytněte mu taktní vedení
- podle potřeby opakovaně pokládejte otázky a nenechte se vyvést z rovnováhy
- před novým úkolem, před začátkem nové činnosti, nebo pokud si dítě neví rady, připomeňte mu v klidu, co dělat teď a co potom
- učte ho řídit samo sebe, dávat si pokyny; na začátku je nejlepším způsobem pracovat a myslet „nahlas“